

Het Gouden Boek van
TOM POES

Inhoud

Voorwoord	5
------------------	----------

Tom Poes en het cadeautje voor Heer Ollie	7
--	----------

VERHAAL: Sjoerd Kuiper

TEKENINGEN: Henrieke Goorhuis

Tom Poes en de Bommeltjes	39
----------------------------------	-----------

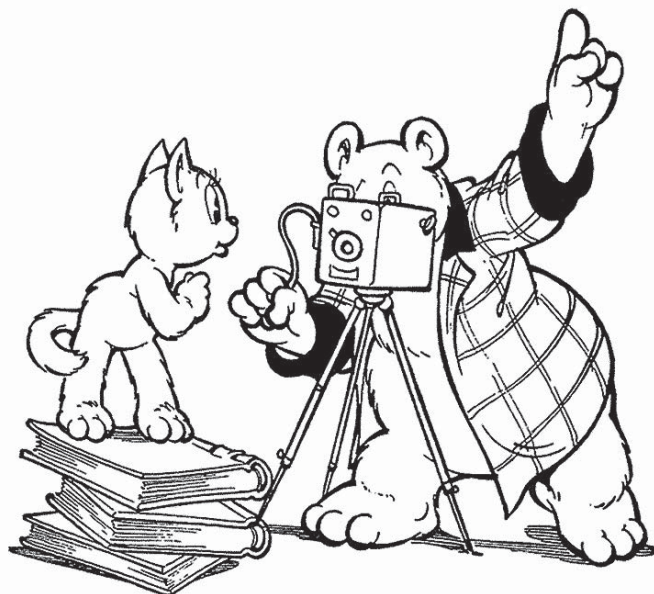
VERHAAL: Sjoerd Kuiper

TEKENINGEN: Tim Artz

Tom Poes en de blaasgeest	71
----------------------------------	-----------

VERHAAL: Marten Toonder, BEWERKING Toonder Compagnie

TEKENINGEN: Henrieke Goorhuis en Tim Artz

Waarom is Tom Poes na 80 jaar nog leuk

Dit boek met drie Tom Poes verhalen erin verschijnt om te vieren dat Tom Poes en heer Bommel allebei 80 jaar zijn geworden. Dat klinkt erg oud, maar getekende helden hebben daar niet zo'n last van. 'Hmm,' zul je misschien denken. 'Ze zien er misschien nog wel goed uit, maar hun verhaaltjes zijn na 80 jaar vast heel ouderwets!'

Maar dát is dus niet zo. Tom Poes-verhalen hebben iets waardoor ze leuk blijven om te lezen. Dat heeft waarschijnlijk te maken met heer Bommel, de vriend van Tom Poes.

Marten Toonder, die Tom Poes tekende en schreef, bedacht een wollige kater als hoofdpersoon. Maar nadat die twee verhalen lang allerlei dappere dingen had gedaan, vond Marten dat hij een vriend moest krijgen. En niet zomaar eentje: heer Bommel, een dikke beer in een geel met rode ruitjesjas, is heel anders dan Tom Poes. Hij heeft zoveel haast om goede daden te doen en indruk te maken, dat hij vergeet om eerst na te denken. De problemen die daardoor ontstaan moet Tom Poes meestal oplossen.

Heer Bommel woont in kasteel Bommelstein, een oud, tochtig kasteel met dikke stenen muren en soms een spook in een torenkamer. Toch is het een gezellig huis, waar je bij het haardvuur veilig bent voor de magische en soms gevaarlijke buitenwereld. Want daar buiten is het Donkere Bomen Bos, geheimzinnig en vol vreemde bewoners. En de Zwarte Bergen, waar je maar beter uit de buurt kunt blijven, want in koude grotten loeren gevaarlijke heksen en andere wezens. In het havenstadje Rommeldam duikt af en toe de boze tovenaars Hocus Pas op, die steeds weer probeert om de inwoners in zijn macht te krijgen.

In de verhalen kom je meer oude bekenden tegen: er zijn ook nog de boeven Bul Super en Hiep Hieper, de ene een grote bruit en de ander een huilerig meelopertje. Dan is er de Markies, de verwaande buurman van heer Bommel, die zijn eigen gedichten vooral zelf prachtig vindt. Professor Sickbock, een geniale maar gewetenloze geleerde, die zelfs het klimaat op aarde wilde veranderen om rijker te worden! De simpele ziel Wammes Waggel, die nooit bang is, en alles wat hem overkomt 'reuze lolli' vindt.

Tom Poes en heer Bommel beleven de gekste dingen: ze ontmoeten zeemonsters en draken, robots en heksen. Ze komen in de oertijd terecht, ontmoeten een levende bliksemschicht, of worden onder water een rare wereld ingetrokken waar vissen vliegen, en scheldwoorden gebouwen laten instorten.

Maar ze laten zich door al die vreemde belevenissen niet afschrikken.

Tom Poes kan niet te lang thuis zitten; dan wordt hij onrustig en moet hij eropuit. En heer Bommel moet steeds weer op avontuur omdat hij zo graag indruk op zijn buurvrouw wil maken..

Als lezer weet je dan: er zullen een heleboel vreemde dingen gebeuren, heer Bommel zal dappere, maar ook domme dingen doen, maar Tom Poes verzint vast ook nu wel weer een list waardoor alles op zijn pootjes terechtkomt, zodat ook dit avontuur kan worden afgesloten met een eenvoudige doch voedzame maaltijd.

De drie verhalen in dit boek zijn allemaal net even anders: in het eerste leren we Tom Poes, heer Bommel en veel van hun vrienden kennen.

In het tweede verhaal gaat heer Bommel een kindervoetbalteam begeleiden. Hij geeft zijn spelers een drankje dat hij van een tovenaars heeft gekregen. Is dat wel eerlijk, of verstandig?

En in het derde verhaal leren we heer Bommel goed kennen als hij een blaasgeest in zijn bezit krijgt.

Heeft hij in 80 jaar nu wat geleerd of niet? We zullen zien...

Willem Feltkamp

Directeur Toonder Compagnie BV

TOM POES

en het cadeautje voor heer Ollie

VERHAAL: Sjoerd Kuyper

TEKENINGEN: Henrieke Goorhuis

Het was op een heldere dag in december. De lage winterzon scheen door de ramen van Slot Bommelstein naar binnen. Tom Poes en heer Olivier B. Bommel zaten bij de open haard, waarin de trouwe bediende Joost een knappend houtvuur had gemaakt.

‘Morgen ben ik weer eens jarig,’ zei heer Bommel, ‘en ik zou dan graag een eenvoudige doch voedzame maaltijd met je nuttigen.’

‘Hm,’ zei Tom Poes.

‘Zeg niet hm, Tom Poes,’ zei heer Bommel. ‘Heb je soms geen zin?’

‘Dat is het niet, heer Ollie,’ zei Tom Poes. ‘Het probleem is dat ik nog geen cadeautje voor u heb gekocht en ook geen cadeautje kan bedenken. Heeft u misschien een verlanglijstje?’

‘Zoals mijn goede vader zei,’ zei heer Bommel, ‘een heer van stand vraagt niet om cadeautjes. Een heer van stand *krijgt* ze gewoon. En daar houd ik mij aan.’ Hij knikte Tom Poes vriendelijk toe en zei: ‘Jij bent slim genoeg, jonge vriend, jij verzint wel iets. Dat weet ik zeker.’

Maar Tom Poes wist het niet zo zeker. Hij was slim genoeg, dat was waar, hij wist voor alles een oplossing en verzoon altijd net op tijd een list. Maar vandaag kon hij niets, helemaal niets bedenken om aan heer Ollie te geven. Het moest een mooi cadeau zijn. Echt een cadeau voor een heer van stand als heer Ollie. Diep in gedachten stond Tom Poes op en liep de kamer uit.

In de keuken trof hij Joost, die juist doende was een glas middagport in te schenken voor heer Bommel.

‘Weet jij een mooi cadeautje voor heer Ollies verjaardag?’ vroeg Tom Poes.

‘Een bediende geeft geen cadeautjes,’ zei Joost stroef, ‘een bediende stoft cadeautjes af. Het is veel werk, als ik zo vrij mag zijn.’

Hij nam een plumeau ter hand en liet deze langs een rek vol soepkommen en koffiemokken gaan.

‘Maar wéét je een mooi cadeautje?’ vroeg Tom Poes.

‘Geef hem, als u mij toestaat,’ zei Joost, ‘een cadeau dat meteen weer verdwijnt. Een bon die hij ergens moet inleveren. Buitenshuis. Voor een museum, een pretpark, een boottochtje op de rivier. Maar geef hem geen boekenbon, want dan koopt hij een boek en dat moet ik dan weer afstoffen.’

Hier heb ik niks aan, dacht Tom Poes, en diep in gedachten liep hij naar buiten.

